

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torkih, četrtekih**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece „3.—“, „4.50“
za pol leta „8.—“, „9.—“
za vsa leta „12.—“, „15.—“
Naročnino je plačevati naprej na naročbe
brez priložene naročnine se uprava ne
ozira.

Poznamne številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Te dni smo pričeli razpošiljati poštne nakaznice, iz katerih je razvidno, koliko dolguje vsak na za-
stani naročniki do 31. marca t. l. Glede na to, da
imamo ravno letos izvanredno ogromne troške, pro-
simo čestite gg. naročnike, da blagovole doposliti
zastano naročnino; in ozirom na to, da se naročnina
v naprej plačuje, tudi po mogočnosti predplačilo za
drugo četrtletje. Kdor nam do konca tekočega me-
seca ne doloži zastane naročnino, temu bomo
primorani ustaviti list.

Upravištvo „Edinosti“.

Odprto pismo dru. Ivanu Krstiću v Matuljah.

V štev. 22. od Tebe urejevane „Prave
Naše Sloge“ od minole sobote, usojas se tr-
diti, „da sem Ti jaz dan pred volitvijo za V.
kurijo v Istri, to je dne 9. marca, ponudil
pet tisoč gold. in list „Našo Slogo“ (to po-
slednje v imenu dra. Laginje) za slučaj, da
bi Rukovčani glasovali za Hrvata Laginjo“.

Da ta Tvoja trditev ni nič drugega nego
jedna od mnogobrojnih in smešnih Tvojih iz-
mišljotin, to veš prav dobro Ti sam, kakor
vem jaz; ako misliš, da se s to najnovejšo
izmišljotino svojo rehabilitiraš kakorsibodi pred
občinstvom radi dela, storjenega dne 10. t.
m. — zgrešil si cilj — vera ti moja.

Tebi je, dragec moj, tako odzvonilo z
dnem 10. marca 1897, da se ne moreš več
rehabilitirati niti pred onimi, kojim verno slu-
žiš na oni strani že blizu dve leti.

Ker sva se mi dva pred volitvami, ki
so se izvršile v Istri dne 10. marca, razgo-
varjala izključljivo na štiri oči, moreš lahko
trditi, ali da se izrazim točneje, izmišljati, kar
Te je volja, ker dobro veš, da Te jaz ne mo-
rem pobiti s pričami, katerih ni bilo na naj-
nem razgovoru.

Ako bi bila čista Tvoja vest, in ako bi
ista mogla pregovoriti, ona bi mogla najbolje
izpričati, da meni ni bilo niti na kraj pa-

meti, penujati Tebi bodisi 5000 gld. bodisi
„Našo Slogo“.

Ti veš bolje, nego kdorsibodi, da tehtaš
veliko premalo, da bi kdo hotel naštetati za-te
5000 gld. Kar se pa tiče „Naše Sloge“, gla-
sila hrvatskega naroda v Istri, znaš istotako
dobro, da nisi dorasel za isto. Ti si sposoben
samo za „Pravo Našo Slogo“, ali bolje po-
vedano: za „Pravo Našo Neslogo“

In recimo — dato e non concesso —
da bi tudi bilo vredno, naštetati zate 5000 gl.
in da si Ti dorasel za „Našo Slogo“, ni bilo
potrebno, da Ti jaz ponudim ni jedno ni
drugo, ker si mi Ti sam se svojo pošteno be-
sede — najprej v Trstu, v kavarni Specchi,
a zatem v železniškem coupen, ko sva se 9.
t. m. rano v jutro vozila med Matuljami in
Capljanami — zajamčil brez nikakega pogoja,
podkupščine ali ponujanja, da bodo vsi oni
volilni možje, na katere Ti uplivaš, glasovali
dne 10. t. m. za dra. Laginjo; a to si mi
Ti zagotovil potem, ko sem Te opozoril brat-
ski, kako kriv je pot, po katerem hodiš, a
da te bode narod hrvatski, ako ne kreneš s
tega pota, proklinjal. dočim te bode blago-
slavljal, ako kreneš s tega pota in se postaviš
na pravo pot, ter da hočem delati na to,
da naše novine, ki so poprej nepovoljno pi-
sale o Tebi, pohvalijo tvoj korak.

To je vse, kar sem Ti ponudil jaz.

Gornjo svojo obljubo si obnovil popolu-
dne istega dneva, potem, ko sem se jaz vrnil
v Trst, v svoji na-me naslovljeni brzojavki iz
Kozine pod št. 141, katera brzojavka glasi
doslovno:

*Redattore Jakić — Trieste. Nostri
voti Laginja semprechè candidato comuni
foresi occidentali Ribar. — Risposta
Matulje. — Krstić.*

V navzočnosti gosp. Maksa Cotiča, taj-
nika pol. društva „Edinost“, in potem, ko
sem se sporazumil s predsednikom in neka-
terimi člani tega društva, in potem, ko je dr.
Rybář vsprejel kandidaturo od Tebe postav-

ljeno kakor *conditio sine qua non*, sem Ti na
predvečer istega dneva z brzojavko pod štev.
2190 odgovoril kakor sledi:

*Dr. Krstić — Matulje. — Parlati
persone competenti. — Accettiamo volen-
tieri proposta. — Jakić.*

In d. Ti je bila uročena ta moja brzo-
javka na večer omenjenega dne, priča sledeča
službena brzojavka, ki sem jo dobil iz Matulj
od tamošnjega brzojavnega urada:

*Jakić — Trieste: Telegramm Nro.
2190 zugestellt an dr. Krstić am 9/3
7.20 Nachmittag.*

Vendar, vzlic vsemu temu, naslednji
dan nisi držal besede, kajti vsi od Tebe od-
visni volilni možje so glasovali za italijanskega
kandidata Bartolia in tako zagotovili itali-
jansko zmago v V. kuriji v Istri.

To so gola fakta. Ne bleedi Torej o ti-
suih, niti o ponujanju „Naše Sloge“ v imenu
dičnega dra. Laginje, ki z mano vred nima
druzega, da bi Ti penudil, nego sožaljenje
za Tvoje delo, ki si je storil dne 10. t. m.

Za to delo naj Te sodita Bog in narod
arbanaški!

Narod hrvatski pa naj se tolaži, da tega
dela ni storil njega sin, ampak Ti ki Te je
rodila gojila in odgojila arbanaška mati.

Ako se mi ni posrečilo, da Te spravim s
krive na pravo stezo, ni krivda na meni, am-
pak na Tvojih omahovanjih iz teh zadnjih let.

Kolika razlika je med onim arbanasom
Krstićem, ki je nekda v Zagrebu in na Reki
bil pripravljen preleteti tudi kri za hrvatsko
stvar — in onim arbanasom Krstićem, kateri
dandanes, odkar je došel v Avstrijo, noče
niti vedeti za hrvatsko ime!

S tem vsklikom zaključujem, prepusčaje
Ti slobodne roke, da, ako hočeš, izmišljaš in
premišljaš, kaj naj bi zopet izmisliš.

Trst, 23. marca 1897.

Ante Jakić,
urednik lista „Il Pensiero Slavo“.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisatelj Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Ko se je bila že navadila greha, se je pola-
goma domislila drznih partij. Še od tedaj, ko se
je učila, ostala so ji v spominu imena plešišč in slo-
večih restavracij, katere je sedaj hotela pohajati;
baš tako jej je bilo v zabavo, da si je dajala od-
pirati oba dela vrat znanih modistovk, o katerih
je sicer poznala samo tvrdko zunaj na deski. Saj
je pred vsem drugim v tej ljubezni iskala nado-
mestila za turobnost in trpljenje mladosti svoje.
Nič je na primer ni bolj radostilo po povratu
iz gledališča ali z nočne vožnje v boulogneški gaj,
nego večerja v Café Anglais, kjer je bila obkro-
ževana od vrisča razkošne pregrehe. S teh nepre-
stanih izletov je jemala s sabo obrate v govorje-
nju, vedenje, dvomne pesmi in predrzno izrezane
obleke, ki so v meščanskem ozračju stare trgovske
hiše pojavljali natančno in pozornost vzbujajočo
silueto tedanjega Pariza.

V tovarni so pričeli nekaj slutiti. Ženske iz-
med naroda, celó najubožnejše znajo takó hitro

razkosati taoleto!... Kadar je gospa Rislerjeva ob
treh popoldne odbajala od doma, jo je motrilo
petdeset parov bistrh, zavidičnih očij, skritih za
stekli delavnice za poliranje, oči, katere so jej skozi
vrhno sukno od črnega žameta in z lesketajočim
jetom obsiti modrec gledale globoko v dušo, ob-
teženo s krivdo.

Ne da bi ona pazila na to, letale so vse taj-
nosti te male, nore glavice okoli njih, kakor tra-
kovi, plapolajoči okoli njenega razgaljenega til-
nika, in kadar je šla peš, so pripovedovale fine
nožice v čevljih z desetimi gumbi o raznih skriv-
nih izletih, o stopnicah, s preprogami pokritih, čez
katere sta stopala po noči, idoča k večerji, in o
gorkih kožubih, v katere sta se zavijala, ko ju je
voz o svitu svetilnic vozil okolo jezera.

Delavke so se delale norca ter sikale: „Le
poglejte nagizdano punčko!... To naj bi bila toa-
leta za cesto... Kadar gre k maši, se gotovo ne
nališpa toliko. In če človek pomisli: pred tremi
leti, tedaj je še vsako jutro v dežnem plašču šla
delat, imejoča v žepu za dva solda pečenih kosta-
njev, da si je grla prste... Sedaj pa ima ekvi-
pažo...“ In sredi lojevčevega prahu in o puhanju
po zimi in po leti razbeljenih pečij, je mislila mar-

sikatera uboga deklica na tisto trmasto srečo, ki
na mah preobrača usodo ženske, ter pričela sanja-
riti o sijajni bodočnosti, ki morda čaka tudi nje,
dasi se ne nadeja.

Rislerja so vsi imeli za varnega soproga. Dva
odjemnika pri tiskalnicah, zvesta gosta Folies-
Dramatiques, sta povedala, da sta gospo Risler-
jevo večkrat videla v tem gledališču, in sicer
spremljano od gospoda, skrivajočega se zadrž v
loži. Tudi oče Achille je pripovedoval čudne do-
godbe — — — Da ima Sidorija ljubimca, ali da
jih ima celó več, o tem že nikdo več ni dvomil.
Samo nabeđen še ni mislil na Fromonta mlajšega.

A vendar ni bila kar nič previdna v obče-
vanju žnjim. Ravno narobe: zdelo se je, kakor da
vse dela nalašč z neko očividnostjo, in ravno to
jo je morda rešilo. Kolikrat ga je bila na najpre-
drzejši način ogovorila na vnanjih stopnicah, da
se zmeni žnjim o sestanku za zvečer, kolikokrat
se jej je zljubilo, da ga je navdala s strahom, ko
mu je o govorjenju vprico vseh ljudij nesramno
zrla v oči. A ko je minula prva osuplost, jej je bil
Georges še le hvaležen za to drzovitost, kajti pri-
pisoval jo je brezmejni ljubezni njeni. In kako se
je varal!

(Pride še.)

O izvolitvi poslanca kmečkih občin za vstočno Istro.

(Izv. poročilo.)

Prišli so vsi volilni možje iz občine Kastavske (32), vsi iz Podgrada (14), vsi materijski (11), vsi jelšanski (8), vsi volosko-opatijski (3) in 4 iz občine moščenisko-brseške, skupno torej 73. Izostali so 2 lovranska in 2 moščeniska. Ne vemo, kaj jim poredko njih volilci, ki so jih izvolili, da pojlejo glasovati za poslanca, a ostali so doma. To ni možko. Ona dva iz občine moščeniske naj le sodijo njiju volilci. Ta dvojica sta se ponudila našim volilcem in sta jih prosila, da izvolijo njiju, obljubivši, da bodeta glasovala za našega kandidata. Naši so jima zaupali, ali prevarila sta to zaupanje. Blizu Lovrana sta. Prosimo naše, da nam priobčijo njiju imeni, da jih bode poznal vsakdo. C. kr. okrajni glavar Alojzij Fabiani, kakor volilni komisar, to pot ni mogel potisniti večine volilnih mož v manjšino o volitvi v komisijo. Bili so vsi jedne misli, taka je morala biti tudi komisija. Sedaj se tudi g. Kastelca in njegovih ni moglo smatrati kakor desidente. Ko so volilni možje izvolili trojico členov komisije in je komisar imenoval trojico — v kateri ni bilo veleč. gosp. Rogača — vskliknili so vsi volilni možje glasno in jasno: Živio Rogač!, isti Rogač, katerega je bil dne 10. marca g. komisar zapostavil jednemu Giovanni Andreicichu iz Vedeža. In Rogač je bil soglasno izvoljen sedmim členom in potem z vsemi glasovi — razun svojega — predsednikom komisije. In zopet je zaorilo po dvorani: Živio Rogač! Vsi glasovi bili so oddani za Vekoslava Spinčiča. Volitev se je vršila povsem gladko. Samo o sestavljanju zapisnika bilo je nekoliko prigovora. C. kr. okrajni glavar, kakor volilni komisar, je imel pripravljeno polo papirja za zapisnik „Land Istrien, Bezirk Volosca“ itd. Temu se je na predlog člana Jenka uprla večina členov komisije, in se je moral zbrisati oni napis ter napisati hrvatski, oziroma slovenski. Radovedni smo res, da-li bi c. kr. okr. glavar Fabiani tudi italijanskim volilnim možem hotel usiliti kaj takega, in radovedni smo, da-li je še kateri drugi volilni komisar, n. pr. v Poreču ali v Pulju, kjer so imeli Italijani večino, predložil nemške napise v zapisnik! Čim je bila dovršena volitev, došla je deputacija volilnih mož pozvat izvoljenega poslanca Vekoslava Spinčiča, da pride med volilne možje. Došel je in je bil na cesti burno pozdravljen od njih; a potem, ko se je zahvalil, so ga odveli v krčmo „Jurizanke“, kjer so rodoljubi volosko-opatijski priredili ukupen obed.

Na obedu je vladalo veliko navdušenje. Zdravljica se je vršila za zdravljico v navzočnosti vseh 73 volilnih mož in najmanj 50 družin. Prvi je nazdravil že imenovani g. Rogač izvoljenemu posl. Spinčiču. Le-ta, pozdravljen pristréno in oduševljeno, je odgovoril takoj daljim in toplim rodoljubnim govorom ter je nazdravil vsem volilnim možem, ne samo voloskega, nego tudi okrajev pazinskega in lošinjskega ter vsemu zavednemu hrvatskemu in slovenskemu ljudstvu Istre. Med govorom in pogovoru so orili burni „živio“-klici. Govorili so še Božo Dubrovič, dr. Poščić v imenu rodoljubov voloskih in opatijskih, Slavoj Jenko, Gašpar Kastelic, Kazimir Jelusić, A. Ryšlavy in zopet Vekoslav Spinčič. Vsi govorili so se poslušali pozorno in so bili odobravljeni burno. Posebno je vzradostilo vseh, ko je občinski glavar materijski, g. Gašpar Kastelic, nazdravil izvoljenemu poslancu ter izjavil pri tem, da se je skušalo njega in njegove odorniti od hrvatsko-slovenske stranke, ali on in njegovi da so najodločneje zavrnil napadnike. Odločili so, da bodo glasovali za narodnega kandidata, kakor je bilo to vsikdar, vsaj za državni zbor, in kakor bode tako vsikdar tudi v bodoče.

Veseli je bilo popolno, ko smo izvedeli, da je v zapadnih okrajih izvoljen dr. Laginja. Vsklikanju „Živio Spinčič“, „Živio Laginja“ ni bilo ne konca ne kraja do kasne noči. Na večer je bil Kastav krasno razsvetljen, kakor da je v ognju. Po Kastavščini je bilo mnogo kresov. Tudi Vepriac je bil razsvetljen, Moščenice pa uprav divno. Na parobrodu „Ika“ se je zbralo mnogo gospodov, gospa in gospodičin iz Voloskega, Opatije in iz bližnjih krajev. Parnik, poln svetilnikov, na katerih so goreli bengalični ognji, je ukrcal najprej ljudi na Voloskem, potem v Opatiji. Tu in tam so

vsklikali navdušeno. Ob pevanju in vsklikanju šlo je počasi ob obali. Odzivalo se nam je ob vsej obali, v Iki, v Ičićih, v Lovradi, kjer se je z ladijo ukrcalo nekoliko domoljubov. Draga moščeniska je bila krasno razsvetljena. Tu je bilo vsklikanje posebno glasno, ker se je vedelo, da se tu izkrcajo volilni možje moščeniski. Parobrod je šel še do pod Brseč, kjer so se izkrcali brsečki volilni možje.

V Kastvu samem se je nabralo toliko ljudi, kolikor jih ne pride na največji semenj. Komaj da smo se gibali. Velikali in pevali so stari in mladi, možki in ženske, vsi, vsi. Veselje je potihnilo še le kasno v noč. Kar je bilo v Kastvu v velikem, je bilo v manjem na vseh straneh Kastavščine. Takega slavlja, na kraju in po morju, še ni doživela vstočna stran Istre.

Bog živi ta zavedni in pošteti narod in njega zastopnike!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 23. marca 1897.

Državnozbornske volitve. Včeraj so se vršile oje volitve v notranjem mestu na Dunaju in pa za okraj Leopoldstadt. Povdarjali smo že, da še pred malo leti ne bi bil nikdo niti sanjal, da bi mogli priti kedaj v nevarnost liberalci v notranjem mestu dunajskem. Česar ni pričakoval nikdo, zgodilo se je: včeraj so bili v prav resni nevarnosti mandatje liberalne gospode. In le na ta način so se mogli rešiti, da so se združili se socijalnimi politiki. Sami bi bili gotovo padli. Le po kompromisu so rešili včeraj 5 mandatov. Za koliko časa?

Finis coronat opus. Besneča valovje laškega radikalizma na Primorskem je pogoltnilo včeraj zadnji dve žrtvi: trgovska zbornica tržaška in veleposestvo goriško sta izvolila dva — progressovca. Mi se ne čudimo temu, mi se sploh ne čudimo ničemu več, odkar smo doživeli volitve za V. kurijo in tretji kolegij v Trstu. Povsodi isti vzroki in isti nasledki. Iste sile, ki so porušile Nabergoja, so porušile tudi grofa Alfreda Coroninija v veleposestvu goriškem. In da smo odkritosrčni: mi bi se bili le čudili, ako bi bilo prišlo drugače. Iz Gorice so nam poročali sicer še zadnji čas, da imajo Slovenci zagotovljeno malo večino v veleposestvu, ali mi smo postali taki neverni Tomazi, da si ob sedanjih okoliščinah niti ne moremo misliti slovenske zmage, ako ista ni več kakor gotova. Le resnico govorimo, ako konstatujemo, da takega navala na slovenstvo v Primorski še ni bilo, kakoršen je bil sedaj. Ali jedno je čudno na vsem tem: to, da se je ta ljuta borba proti nam zanovala v hipu, ko vidimo na pozorišču konture konservativno-slovenske večine bodočega parlamenta. Sedaj, ko je liberalizem odgospodaril popolnoma, ko je do tal pogorel oni zistem, ki je slonel na domnevanju, da je proganjanje Slovanov glavni pogoj trdnosti avstrijske države, sedaj smo dospeli na Primorskem, v tej eksponirani in po večini slovenski deželi, do žalostnega dejstva, da ima laška manjšina II; slovenska, statistički dokazana večina pa le 4 mandate. Pred Bogom in svojo vestjo naj se zagovarjajo vsi oni, ki so kakorsibodi pripomogli, da je prišlo do take vnebovpijoče krivice!

Veliko posestvo na Češkem je izvolilo 16 konservativcev in 7 liberalcev. — Veleposestvo Goranje Avstrije je izvolilo dva konservativca in eno v Galiciji 20 kandidatov centralnega volilnega odbora poljskega.

Parlamentarne stvari. V par dneh se snide avstrijski parlament. „Neue Freie Presse“ poroča, da se bode jutri vršil ministerski svet pod predsedništvom cesarjevim, da se določi besedilo prestolnega govora, s katerim Njegovo Veličanstvo otvori novi državni zbor.

V gospodsko zbornico bode baje imenovanih 16 novih členov. Med istimi bodeta tudi grof Hohenwart in dr. Rieger.

Ministerski svet. Na cesarskem dvoru na Dunaju je bil predvčerajšnjem ministerski svet pod predsedstvom Nj. Vel. cesarja. Konferencije so se udeležili skupni ministri in oba ministerska predsednika. Politiški krogi sodijo, da se je na konferenciji razpravljalo o zunanji politiki naše države.

Avstrijski konzul v Kaneji prijet zaradi ogledušta? Te dni smo objavili iz Aten došlo vest, glasom katere je grški polkovnik Vassos baje prijel avstrijskega konzula v Kaneji, majorja Pinterja, ker je bil konzul baje na sumu, da je ogleduh Grkom na škodo. K tej vesti opazha oficijozni „Fremdenblatt“: Več časopisov je objavilo senzacionalno vest iz Aten, glasom katere je polkovnik Vassos dal kakor ogleduha prijeti avstrijskega konzula v Kaneji, majorja Pinterja, ko je le-ta obiskal grški tabor. Ker se na Dunaju ne zna ničesar o tem dogodku, je soditi, da ta vest temelji na kaki pomoti.

Položaj na Kreti. Niti danes nam ni za beležiti važnih vesti s Krete. Blokada je sicer objavljena in službeno priobčena na vse kraje, toda, kakor poročajo iz Kaneje, dela morje mnoge ovire, kajti poslednje dni je zelo razburjeno.

Grška vlada je odredila, da je osnovati meščansko stražo (gardo) po vseh mestih Grške v varstvo javnega miru in reda. Kajti vojaki morajo biti pripravljeni za druga, skrajno resnobna podvzeta.

Potrjuje se, da so velesile sklenile pomnožiti svoje čete na Kreti in sicer vsaka država za 600 mož, da bode lažje zasesti Kreto.

Različne vesti.

Mestni svet tržaški. Kakor znano, imel je novoizvoljeni občinski zastop tržaški včeraj o poludne svojo II. letošnjo javno sejo. Ta seja pa ni bila drugo, nego izraz skrajnega sovraštva progressovskih svetovalcev nasproti možu, zoper katerega so bili progressovci o poslednjih volitvah besen boj zato, ker je bil na Dunaju večkrat povedal resnico, da Trst ni čisto laško mesto, ampak da je tu i mnogo slovenskega življa. In na tega moža, ki ima že preko trideset let parlamentarnega življenja za seboj, na moža, čigar zasluge na političnem polju je priznal Nj. Veličanstvo cesar, odlikovavši ga z vitežkim križcem Fran Josipovega reda, na našega Nabergoja, izbruhnil je progressovsko-liberalni zastop skupno z nerazdružljivo svojo fakinažo na galeriji ves svoj izliv narodne strasti in osebnega sovraštva. Iz sledečega kratkega opisa te — komedijske seje naj sodijo cenjeni čitatelji, kam zavaja strast korporacijo, kakoršna je tržaški občinski zastop, ki je zajedno deželni zbor.

Seji je predsedoval najstarejši svetovalec, Mojzes Luzzatto. Prisotnih je bilo 50 svetovalcev, med temi 5 zastopnikov okolice (g. Nabergoja ni bilo). Takoj po odobrenju zapisnika I. seje je predsednik pozval poročevalca komisije za verifikacijo volitev v mestu, da prečita svoje poročilo. Poročilo naglašja, da je komisija konstatovala, da je vseh 48 svetovalcev v mestu izvoljenih zakonito in da ni bilo uloženih nikakoršnih reklamacij. Zatem je prečital poročevalec komisije za verifikacijo volitev v okolici svoje poročilo. Tudi ta referat povdarja, da ni bilo uloženega nikakoršnega utoka zoper veljavnost teh volitev. Obe poročili zaključujeta predlogom, da naj se odobrijo volitve v mestu in v okolici. Zbor je soglasno odobril izvolitve v mestu, a o volitvah v okolici hoteli so — oni so že znali zakaj — razpravljati o vsakem okraju posebe. Tako je bil namreč predložil prijatelj Spadoni. — Prva je prišla na vrsto izvolitev viteza Nabergoja v I. okraju. Za odobrenje te izvolitve glasovali so samo prisotni okoličanski svetovalci, v tem, ko so progressovci soglasno zavrgli izvolitev. Torej je bila izvolitev Nabergoja zavržena s 45 glasovi proti 5! Galerija je za to — junaštvo priredila progressovcem hrupno ovacijo ploskanjem in „brava“-kričanjem. Ko se je hrup nekoliko polegel, nadaljevalo je glasovanje o izvolitvah v ostalih 5 okrajih okolice in progressovski zbor je soglasno odobril izvolitev vseh ostalih 5 okoličanskih zastopnikov! Na to se je prijavil za besedo svetovalec Ivan Goriup. Ogorčenimi besedami je protestoval zoper postopanje mestnega sveta in nazval — po vsej pravici — zavrženje izvolitve svetovalca Nabergoja „moralno zaušnico okolici“. Predsednik Mojzes Luzzatto je odgovoril na to, da mestni svet nikakor ni zasolil moralne zaušnice okolici, kajti odobril da je soglasno 5 izvolitev izmed 6. A ravnanje mestnega sveta da pač pomenja — osebno za-

ušnico! (To je dovolj jasno izraženo! Ured.) Na to odkritosrečno izjavo gospoda Mojzesa Luzatto je prišla galerija zopet hrupno ovacijo progressovcem, a naši svetovalci korakali se demonstrativno iz dvorane. Galerija je besnela, žvižgala, tulila „fora i ščavi“ — bil je pravi sodnji dan. Gospodje progressovci pa so pričeli polagoma odhajati in — „seja“ je bila pri kraju.

Kaj neki sedaj poreče slavnica c. kr. vlada? (O tem činu gospode bode treba še govoriti. Ali prvi sad je že prinesel ta čin grde netolerancije: v Šklednju, kjer je bilo mirno do sedaj, je bila sinoči prva demonstracija. Op. ured.)

Mestni svet tržaški bode imel jutri, 24. t. m. o poludne svojo III. letošnjo javno sejo. Na dnevnem redu je: prisega posamičnih svetovalcev in izvolitev župana ter dveh podžupanov.

Na adresu tržaških katoličanov. „Primorski List“, piše: „Žalostnim srcem javljamo vest, da je v tržaški okolici podlegel slovenski kandidat Naberger. Zmagala je sila, podrla kandidata okoličanskih Slovencev, a njih samih ne stre. In to nas tolaži. Pribiti pa moramo resnico, da tržaškilaški „katoličani“ niso le imeli niti besedice za pravičnoslovensko stvar, marveč so se ogrevali za bivšega „garibaldinca“ Mauronerja. No, pa saj se poznamo“.

Bog in narod! Pišejo nam od sv. Ivana: Izvojevana je bitka pri Termopilah. Padel je slavni Leonida in zanjim hrabri Tesalci, potem ko so se borili ko levi do zadnjega vzdihla. Raje umreti, nego se udati! bilo jim je geslo. A ravno v tem slavnem boju ovekovečili so svoje ime. In ker so padli, so tem slavnější. Liki svitile zvezde blišče se na zgodovinskem obnebi od veka do veka. Vzglede in spodbuja so vsem potomcem in občuduje in divi se jim ves človeški rod že sto in sto let, a častil in divil se jim bode na veke. Kako bi pa ne? Saj jih je bilo samo štiristo proti ogromni barbarski vojski.

Koliko je bilo pa naših? Niso-li naši nevstrahni prvoboritelji hrabri Tesalci, ki so se bojevali proti ogromni večini neprijatelja. A kaj samo sovražniki! Koliko Eñijaltov imeli so med seboj! Tem izdajicam kličem z gnjevom in studom v duši: „Poglejte ta rodovidna polja, te cvetoče vrte, te zelene livade, te zaraščene gozdiče, napoljene se slovansko krvjo? A vse to ste izdali za požirek opojne pijače! Poglejte svojo deco, svoje brate in stariše, tudi te ste izdali za ničeden denar! Izrčite, ki niste vredni, da ste udje bomega a častitega naroda slovenskega, ki vas je mati rodila v nesrečo rodu in domovini! Če niste hoteli bojevati se za svoj rod, pa vsaj izdati bi ga ne bili smeli; a cenili ste bolj uživanje, nego mater domovino. Ni vam bilo mar, da za trenutno zadovoljnost zgubite svojo čast, svoj ponos, vse. Izdajalci, idite in preživite v sramoti svoje življenje! A ne samo na tem svetu, še v grobu ne zadobite pokoja. Večno vam prokletstvo!“ — Vam pa, požrtvovalni prvoboritelji in zvesti rodoljubi, vam kličem: Slava, slava, slava!

Ponosni morate biti na svoje delo. Vspeh je velikanski, zbudili ste dremajoče, razsvetlili nevedneže, ogreli mlačneže. Ni bilo še toliko pojavov, še toliko navdušenja in ogorčenja za našo sveto stvar, od najodličnejših do najnižjih slojev.

Poslušaj omikanca, isti ti govori o zadnjih dogodljajih. Proletarec stiska pesti v sveti jezi; da, še celo priprosto ženstvo jezi se na italijansko gospodo, ker hoče ista prav vse ukazovati.

Železo je gorko, duhovi dovtetni kakor še nikoli do zdaj. Delo bo hvaležno, trud ne bo zastoj. Ne zanemarjajmo zdaj posebno ženstva. Koliko lahko stori ravno ženska, ne da bi jemala možu orodja iz rok. A zavedna naj bo toliko, da ga ne ovira v vršenju dolžnostij do domovine. Ko se je vrnil mož domov po silnem duševnem in telesnem naporu, naj bo žena toliko zmožna, da govori z njim, ga bodri, ga spodbuja. Začeti moramo, pa radikalno, pri korenu. Otroci se morajo vzgajati dobro; tem naj se vcepi že zgodaj ljubezen do Boga, ljubav do domovine! Posamične matere pa ne morejo vsega tega, zato evo pripomočka materam našim: otroškega vrteca. V ta namen osnuje se meseca majnika pri sv. Ivanu zasebni otroški vrtec s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda ter vseh slovanskih rodoljubov. Priredi se pa v to svrhu na Belo nedeljo velika veselica na društve-

nem vrtu pri sv. Ivanu. Podrobnosti naznanimo o svojem času, zdaj le toliko, da se bo igrala krasna igra. Do svidenja na belo nedeljo!

Bog in narod vam vodnica, Svitalia zvezda tolažilca!

Iz Rojana nam pišejo: Izid volitve za državni zbor v našem četrtem okraju je nemilo iznenadil nas vseh. Računali smo na kakih 60—70 nasprotnih glasov, ali bilo jih je 103. Kako je prišlo do tega? Sedaj damo lahko odgovor na to vprašanje: prevarilo nas je hinavstvo nekaterih, o katerih smo mislili, da so naši. Sram jih bilo! No, saj so sami slutili svojo sramoto, kajti poskrili so se, da jih ni bilo videti nikjer. Niti v svoje lastno gnezdo, kjer se shajajo navadno, jih ni bilo na dan po volitvi. Bali so se menda, da bi morali medpotoma pogledati v oči kakemu — poštenemu človeku. Kako mislijo in čutijo vsi poštene Rojanci, videlo se je na večer po volitvi, ko so stari in mladi, žene in otroci, po javnih lokalih in po hišah doma: jokali in kleli izdajalce.

Mi nočemo nikogar označiti kakor nasprotnega agitatorja, konstatirati pa moramo, da je na sv. Jožefa dan bila zbrana v našem župnišču družba, ki je vsklikala med drugim: Evviva Mauroner! Značilno je tudi to, da je na eni strani vrat župnišča še danes zapisano: Evviva Mauroner! na drugi pa: Fora i ščavi! Nočemo trditi, da je dal napisati tako gosp. župnik sam, menimo pa, da bi bila gospoda župnika dolžnost že z ozirom na njega sveti poklic — poklic miru in bratoljubja — da bi dal zbrisati se svoje hiše napis, o katerem ve, da žali jedno celo narodnost in razburja ogromno večino njega lastnih župljanov. G. župnik je povdarjal minole nedelje, da ga veseli, da so njega župljani „tako dobri in mirni“. To je res. Sedaj pa naj pomisli gosp. župnik, kaj bi se zgodilo lahko pred župniščem in v očigled onima dvema napisoma, ako bi mi ne bili tako miroljubni. Ako smo „dobri“, je pa tembolj dolžnost gospodu župniku, da odstrani vse, kar bi nas utegnilo žaliti. Že po svoji miroljubnosti zaslužimo mi to.

Tudi jeden telegram so poslali „Piccolu“ naši gretarski Italijani: Pertot, Mihelič, Žigon, Kokorovec, Škrli in Katalan. Prvi je zaani krčmar na Greti, ki je najbrže hotel napraviti malo reklame za svojo krčmo; drugi in tretji niti volilca nista, četrti in peti sta znana polirja, torej odvisna od magistrata, in šesti zopet ni volilec, pač pa zidar v bolnici, torej ne gospodar svoje volje. To so torej tisti „veri teritorialni“, ki so sklenili mir z mestom. Kako pa mislijo drugi okoličani, kažejo nam le prejasno žalostni dogodki iz zadnjih dni. Mi protestujemo najodločneje proti temu, da bi taki ljudje govorili v imenu nas Rojančanov, kar nas je svobodnih, ki nismo sužnji svojih gospodarjev.

Novoizrečeni porotniki. Za prihodnje zasedanje tržaške porote so izrečeni ti-le porotniki: I. Glavni porotniki (36): Peperle Ivan, Panfil Henrik, Geiringer Joahin, Bernetič Josip, Peric Alojzij, Zanuti Josip, Morpurgo Daniel, Amadeo Ant., Fonda A., Semenec Henrik, Heine Herman, Alberti Fran, Bednar Fran, Kanobel Ivan, Kreuzberger And., Gasparini Ivan, Dannecker Josip, Gentilomo Angelo, Morin Ivan, Valušnik Friderik, Degrassi Dominik, Komšak Anton, Meller Josip, Dompiéri Josip, Mihaeskul Oton, Porenta vitez Gvido, Klein Rikard, Piechele Ivan, Brunner Rudolf, Mrevle Henrik, Katalan Jurij, Persič Karol, Finatzer Ivan, Hiru Josip, Paparoti Anton in Gortan Karol Fran.

II. Namestniki (9): Pregler Ruger, Bertin Cezar, Frani Josip, Bruna Tomaž, Samaja Marko, Kusterlina Gabriel, Sosič Josip, Mercier Ivan in Pollak Ivan.

Porotne razprave v Trstu. Za prihodnje zasedanje tukajšnjega porotnega sodišča so doslej določene te-le razprave:

29. t. m. zoper Josipa Mosetiga, obtoženega ubojstva; dne 30. t. m. zoper Viktorja Urbanisa, obtoženega težkega telesnega poškodovanja; dne 31. t. m. zoper Jurija Mangacchija, obtoženega sokrivnje umora; dne 3. aprila zoper Katerino Uicich (Ujčić), obtoženo detomora in dne 5. aprila zoper Andreja Milohniča, obtoženega hudodelstva tatvine.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 13. do 20. t. m. je bilo prijavljenih v področju mestne občine tržaške: 18 slučajev dávice (prej-

šnji teden je bilo 23 sl.), 3 sl. škrlatice, 2 sl. ošpic, 4 sl. kôzic in 3 sl. legárjeve mrzlice. Umrle so 3 osebe za dávico, 2 za ošpicami, 4 za kôzicami, 1 za legárjevo mrzlico in 1 za porodniško mrzlico.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 7. do 13. t. m. rodilo se je v tržaški občini 93 otrok (55 moških, 38 ženskih). V isti dobi je umrlo 98 oseb (54 moških, 44 ženskih), med temi je bilo 38 otrok izpod 6 let starih. — Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 16 slučajev vnetja sôpnih organov, 14 sl. jetike, 2 sl. kôzic, 2 sl. ošpic, 4 sl. dávice, 1 sl. porodniške mrzlice, 2 sl. kâpi, 2 sl. smrti po naključju, 1 umor itd.

Hrvatsko pripomočno društvo u Beču izabralo je na glavnoj skupštini od 27. veljače o. g. ovu gospodu u odbor: Predsjednikom Marka Jurja Juhna, veleposjednika; potpredsjednikom Antuna Sablića, pravnoga vjezbenika kod c. kr. bečkoga zemaljskog sudišta; tajnikom Špiru Peručića, svršenoga pravnika; blagajnikom don Stipu Bratanića, svećenika; odbornicima dra. I. Škariću, praktičnoga liječnika i Rudolfa Milovčića, kućevlastnika; revizorima Dragana Altmana, Josipa Brozovića i Milivoja Javanda.

Toploj preporučujući naše društvo daljoj blagohotnosti plemenitih dobrotvora, melimo, da se plemeniti darovi u buduće šalju na podpisanu adresu.

Hrvatsko pripomočno društvo u Beču,

VIII. Piaristengasse, 43.

Beč, dne 21. ožujka 1897.

Predsjednik,

Tajnik,

Marko Juraj Juhn v. r.

Špiro Peručić v. r.

Mednarodna zdravstvena konferencija v Benetkah. Rimski „Agenzia Stefani“ poroča, da so morali zastopniki Angleške, Francoske, Rusije, Avstrije, Črne Gore, Nemčije, Italije, Luksenburga, Nizozemske, Portugalske, Romunske in Švice o podpisovanju zaključnega zapisnika konferencije podpisati še poseben zapisnik, v katerem se obvezujejo, da si bodo prizadevale njih vlade izvesti sklepe konferencije, še predno izteče v to določena doba.

Ogerska hoče po vsej sili v Pariz na razstavo! Madjarska vlada se ni spametovala o strašnem sijasku, ki ga je napravila doma z milenijsko razstavo. Sedaj hoče po vsej sili, da se pokaže madjarski globus na svetovni razstavi, ki bo leta 1900 v Parizu. Ker pa nima denarja, išče 1½ milijona gld. (!) posojila, da se pokrijejo „službeni stroški“. (Morda je v teh „službenih stroških“ že uračunjena neizgibna „provizija“? Stavec). In kako korist bi slednjič imela Avstrija od tega, ako bi se madjarska oholost šopirila na razstavi v Parizu? Francozi pa bržkone tudi ne hrepené po Madjarih, ker predobro poznajo njih „liberalno“ — nasilstvo nasproti nemadjarskim narodom, živčim na Ogerskem!

Lovorjevo listje iz Trsta v Berolinu. Iz Berolina javljajo, da so včeraj stopnice in podstavo spomenika cesarice Avguste posuli z onim lovorjevim listjem, katero je bil poslal neki trgovec iz Trsta v ta namen, da se lovorjem posujejo one ceste, po katerih se bode pomikal slavnostni spreved o slavljenju stoletnice cesarja Viljelma I. No, želji tržaškega „patrijota“ pa se ni moglo ustreči in sicer zaradi tega ne, ker bi konji zdravali in padali, ako bi moral slavnostni spreved hoditi po lovorjevem listju. In zaradi tega so vrgli to listje na stopnice spomenika cesarice Avguste, ko je bilo vendar zastoj došlo iz Trsta v Berolin. Tržaški „patrijot“ pa bržkone ne bode zadovoljen s tako vporabo njegovega listja.

Čuden vzrok samomora. V selu Nemet-Csernya blizu velikega Bečkereka se je te dni obesil 21letni kmečki mladenič Matej Hepp in sicer zaradi tega, ker ga je bilo sram, da ga — niso potrdili v vojake! Sodi se, da se je nasrečniku mešalo v glavi.

Pobegla obsojena Zida. Redarstveno vodstvo v Velikem Varadinu javlja, da sta od tam pobegla židovska trgovca Izrael Feldheim in Moric Edelman. Oba sta bila obsojena zaradi poneverjenja in goljufije in sicer Izrael na 4, Moric pa na 3 letá težke ječe. Za beguni so izdali teralnico.

Išče se „Moric Kohn“. V mestu Szenti na Ogerskem ni došel na novačenje trgovski pomočnik Žid Moric Kohn. Oblasti so poizvedele, da je Moric odšel v Filadelfijo, samo da se izogne vo-

jaščini. Na temelju tega je bil avstro-ogerski konzul v Filadelfiji pozvan, da najde Morica Kohna in da ga pošlje v Szent. Konzul je prišel svoja poizvedovanja, toda čez nekaj časa je zahteval, naj se mu pošlje natančen opis osebe beguna Morica Kohna in naj se mu določi njegova fotografija, kajti dandanes živi v Filadelfiji okoli 300 Židov, ki se vsi zovejo — Moric Kohn!

Odvetniške nagrade. Največji honorar za svoj trud je dobil — kolikor je znano doslej — angleški odvetnik Paterson v Kalkutti (angl. Indija), ki je bil branil nekega neizmerno bogatega indijskega tovarnarja, obtoženega umora. Hvaležni, oproščeni tovarnar mu je poklonil lepo premoženje: 24.000 funtov šterlin (preko 1/2 milijona gld.). Drugo bogato nagrado je dobil odvetnik Wylsen v Pittsburgu (Severna Amerika). Le-ta je uredil maso neke likvidirajoče železniške delniške družbe, ter dobil nagrado 120.000 dolarjev! — Nasprotno pa je bil dobil jako siromašno nagrado sir Walter Scott. Le-ta je bil jedenkrat branil nekega tatu divjačine in tat mu je v nagrado — obljubil jednega zajca.

Koliko je jedna milijarda v zlatu? V navadnem življenju se večkrat izusti številka „jedna milijarda“ tje v jeden dan in človek pri tem niti ne pomisli kaj je ogromnega zapopadeno v tej besedi. Nastopne številke naj dajo pojmu o strahoviti velikosti milijarde.

Ako si mislimo jedno milijardo goldinarjev (= 1.000 milijonov) skovano ali ulito iz čistega zlata, tehtal bi ta komad zlata 322.850 kilogramov ter bi obsegal 16 kubičnih metrov (!) in 750 decimetrov. Če bi se hotel ta orjak vzdigniti, trebalo bi za to 6000 krepkih mož. — Iz tega zlata bi bilo možno potegniti 1/4 milimetra debelo žico in žnjo oviti vso zemljo okoli ekvatorja. Da bi se prevedla jedna milijarda v zlatu po železnici, treba bi 64 vagonov, od katerih vsaki zmore nesti 5000 klgr. Če bi kdo imel jedno milijardo, nakovano na samih cekinih, in ako bi zložil te cekine po vrsti jednega poleg drugega, dobil bi 1.050 kilometrov dolgo vrsto.

Iz malomestja.

Spisal K—k.
(Zvršetek.)

„Dobro, naj bo! . . . Ko sem postal doktor medicine — pred dvema letoma — sem petoval po Avstrijskem. Prišel sem tudi v Budimpešto. Ker si mi ti pisal, da je pobegla Sabina z Laszcinyjem v Budimpešto, sem povpraševal o njej in o Laszcinyju. Dolgo nisem mogel ničesar zvedeti, slednjič mi je povedal vratar nekega hotela, da nedavno je bil tu Laszciny se svojim polkom in se nastanil v tem hotelu. Drugi dan je prišla neka siromašna ženska k vratarju in ga prosila, naj jo pelje k Laszcinyju. Vratar jo je vprašal, kdo da je, odkod da je in kaj da hoče Laszcinyju. A ona mu ni hotela ničesar povedati razun stanovanja. Rekla je, da stanuje v G—skih ulicah, hiš. št. 123. Vratar je šel to povedat Laszcinyju in ga je vprašal, če jo-li sme privedi k njemu. Laszciny je dovolil. Kar se je nadalje zgodilo, ni vedel. Le ko je odšla ta ženska, je videl vratar, da se je jokala. Ko sem to zvedel, sem poiskal takoj G—ske ulice in označeno hišo. Vratarja sem povprašal, je-li stanuje v tej hiši kaka revna ženska, in on mi je odgovoril, da stanuje v podstrežji.

Vstopil sem v malo, nizko temno sobo. Pri oknu je sedela in šivala blede, revno oblečena ženska — bila je Sabina. Ko sem vstopil, je poradečela; ponudila mi je uljudno stol. Sedel sem. Vprašala me je o tebi, o svojih stariših. Ko sem ji povedal, da so umrli, postala je jako žalostna. Govorila sva popolnoma navadnereči, o Laszcinyju je nisem hotel spraševati. Postala je razgovorna in je skoro popolnoma pozabila svojega siromaštva. Tako je prišlo kmalu poludne. Vstal sem in se hotel posloviti, kar so se odprla vrata in v sobo je priskakljalo malo dekletce, drže šolsko torbico v rokah.

„Mama!“ je zaklicalo veselo, a zagledavši mene, je vtihtnilo in me boječe pogledovalo s svojimi velikimi, plavimi očmi.

Ona je poradečela, pobesila glavo, a rekla mi ni ničesar.

„Ah!“ zajecjal sem nekaj. „Nočem vas dalje nadlegovati.“

Poslovil sem se. — Spremila me je do stopnic.

„Gospod Bojajev“, začela je tu, „pred otrokom nisem hotela govoriti . . . Poslušajte . . . Ko sem ubežala z Laszcinyjem, mi je najel v Budimpešti stanovanje, lepo stanovanje . . . V družbo me je vpeljal kot svojo soprogo . . . Prve štiri mesece se mi je lepo godilo . . . da, lepo! . . . Obiskoval me je v mojem stanovanju . . . A po teh mesecih je prišel nekega večera k meni in mi dejal, da ne more več skrbeti za-me. Skrbim naj sama za-se! . . . Pomislite si gospod Bojajev! . . . Prosila sem ga, naj skrbi za-me . . . silno prosila . . . a ostal je trdosrčen! . . . Morala sem iz svojega stanovanja . . . dal mi je petdesetak . . . in s tem sem se morala preživeti . . . Preostajalo mi ni drugega . . . kakor da sem se in da se še živim s pletenjem in šivanjem . . . Zdavnaj bi si že končala življenje, skrbeti moram . . . za tega črvička v sobi! . . . Nô, saj veste, čegav . . .“

Prenehala je. Solze so se ji vdrle po velem licu.

„Pozdravite mi brata!“ je dejala čez nekaj časa. Recite mu, da ga pozdravljam najpristrčneje, tudi njegovo ženko, o kateri ste mi pripovedovali. Vem, da se ne bodeva videla več. Bolezen se me loteva. Druge skrbi nimam, samo Milka moja — me skrbi! — Z Bogom, gospod . . . Ivan!“

Glasno je zaplakala in odhitela v svojo sobo.

„Kaj žalostna nsoda, Ksador!“

„Da, da, Ivan“, je odgovoril Zopkin žalostno. Molčala sta nekaj časa, slednjič je dejal Zopkin:

„No, kaj hočem! . . . Pomagal ji bodem, kolikor ji bom mogel. Že jutri ji pošljem denarja. — A ti, prosim te, ne povej tega nikomur. Tudi Angeli ne. Prosim te!“

„Ne, nikomur ne! . . . Pustimo to! . . . Ti si srečen, tudi meni ničesar ne manjka razun zadovolnosti! . . . A ravno zaradi tega ne bom nikdar prav srečen . . . Ne, ne, nečem dalje govoriti. . . . Bog te živi, Ksador, trčiva!“

Najnovejše vesti.

Trst 23. Škof Mahnič je odpotoval včeraj preko Reke na Krk.

Peterburg 23. „Praviteljstveni Vjestnik“ objavlja sklep vlasti o blokadi Krete.

Atene 22. Uradni list objavlja dekret za osnutje devet novih batalijonov, 14 baterij, 1 ženijskega bataljona in 6 vozaških stotnij. V Kaneji nadaljuje plenjenje, na posamičnih krajih otoka so boji.

Trgovinske brzojavke in vrsti.
Budimpešta. Pšenica sajena 7.21 7.23 Pšenica za spomlad 1897 7.78 do 7.79 Oves za spomlad 5.72—5.75. Hekla spomlad 6.35—6.37. Koruza za maj-juni 1897. 3.57-3.59 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.15—8.20 od 79 kilo. 8.25—8.30. od 80 kil. f. 8.30—8.35 od 81. kil. f. 8.35 8.40 od 82 kil. for. — — — — — Jednosen 6.10—8. — pravo 5.65—6.10.

Sine ponudbe, povpraševanje jako mlačno prodaja 15000 met. st., trg mlačen Vreme: dež. — — — — — Nemalirani sladkor for. 12.02 do 11.92. Za maj f. 11.95. mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s parno vred. odpošiljatelj procej f. 3150 3175 Cene: 33.75 — — — — — Ostrovi 33.75 — — — — — V glavah sodih 38. — — — — — Hayre. Kava Santos good average za marc 54. — za juli 55. — silno mlačno.

Hamburg. Santos good average za marc 44.25 za maj-45. — za september 46. — za december 46.25 mlačno.

Dunajski listnik 22. marca 1897.	včeraj	danes
Državni dolg v papirju . . .	100.90	100.50
— — — — — v srebru . . .	100.90	100.50
Avstrijska renta v zlatu . . .	122.60	122.35
— — — — — v kronah . . .	100.30	100.10
Kreditne akcije . . .	858. —	858.25
London 10 let . . .	119.70	119.70
Napoleoni . . .	9.53	9.52 1/2
90 mark . . .	11.72	11.74
100 Ital. fr . . .	45.05	45.05

SVOJI K SVOJIM!

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Novo skladišče

OLJA

kisa in mila

Prodaja se na drobno in na debelo.

Cene:

olje jedilno: po 28 nč. lit., fino po 32-36 nč. lit., finejše po 40-44 nč. lit., namizno pol fino po 48-52 nč. lit., namizno fino po 56-60 nč. lit., namizno extrafino po 64-68 72 nč. lit., — Kis od 4 do 24 nč. lit.

Sprejemajo se tudi naročila, na dom franco pustivši na posodo vrč iz kositarja. — Ker je blago prve vrste, se toplo priporoča slav. občinstvu. Udani Anton Sirca

Pristno brnsko sukneno blago.

Jeden odrezek	gl. 3.10 iz dobre	pristno
3-10 m. dolg, za-	4.10 — — —	ovčene
dosten za jedno	4.80 — — —	volne.
možko obleko	6 — iz boljše	
stane samo	7.75 iz fine	
	9 — iz fineje	
	10.50 iz najfineje	

Jeden odrezek za črno salensko obleko gl. 10.

Blago za v hno suknjo, loden, Peruvienne, Doskinge, blago za državne uradnike, fini Kammarne in Cheviot itd. razpošilja po tovarniških cenah poznana, realna in poznana zaloga **Kiesel-Amhof v Brnu Brunn.** Uzorci zastoj in franko. Pošiljajve po uzorcih. Pozor! P. n. občinstvo opozarje se posebno, da se blago dobiva mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri preku-povalcih. Firma Kiesel-Amhof v Brnu (Brunn) razpošilja vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka rabata kojega krojači dobivajo.

Cudo v ceno!

38 kosov za 1 gl. 80 nč.

Nikdar več v življenju se ne ponudi ta redka prilika dobiti za samo 1 gld. 80 nč. sledeče krasne in koristne predmete:

- 1 krasno pozlačeno uro z lepo verižico na minute točno regulirano, kar se jamči za jedno leto;
- 2 gumba za zapestnice iz zlata double z patentovanim zapiralom;
- 1 pariško kartečico za zobe;
- 1 žvepleničino;
- 1 krasno žepno knjižico v platno vezano;
- 1 elegantno pariško naprsno iglo za gospe, zadnja novost;
- 1 krasno iglo za ovratnice z umetnimi briljanti;
- 3 „ gumb za srajce z imitiranimi briljanti;
- 1 gumba za ovratnike iz zlata double in patent zapiralom;
- 1 jako eleganten prstan za gospe z umetnim kamenom;
- 1 krasen žep za cigarete;
- 1 krasen ustnik za cigarete;
- 1 krasno žepno zrcalo z brušenim steklom;
- 10 komadov finega papirja za pisma in 10 omotov.

Vse te predmete 36 kosov z uro vred prodajamo od sedaj naprej za samo 1 gld. 80 novč. Dobiva se dokler je v zalogi proti poštnemu povzetju od pariške filijalke

F. Windisch v Krakovem

Krakovska cesta št. 49 /F.

NB.Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralni prah

ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, dobiva se v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due mori“ Trst, velik trg.

Pošne pošiljave izvršujejo se neutegoma.

Naznanilo.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinosti“ ki je zajedao URAR priporoča se toplo p. n. ob-činstvo za popravljanje vsakovrstnih ur. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

Vse stroje za poljedelstvo in vinogradstvo

CENE Z NOVA ZNIŽANE

Stiskalnice za grozdje, diferencialna sestava. Ta sestava stiskalnice ima največjo pritiskujočo moč izmed vseh drugih, kakoršnih - koli stiskalnic.

Stiskalnice za masline, hidravliške stiskalnice, brizgaljke proti peronosperi, Vermorelove sestave.

Te moje brizgaljke so znane kakor najboljše ter najcenejše; avtomatične brizgaljke, tlačilnice s pripravo za tlačiti jagode, stiskalnice za seno, triere itd. v najboljšem proizvodu.

Ig. Heller, Dunaj

Cenike in spričevala zastoj!

Iščem zastopnikov! — Čuvati se je ponarejanj!

II, Praterstrasse 49.